

ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΝΙΚΑ

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Το κείμενο πού ακολουθεί, εστάλη από τον μοναχό Ιωσήφ εις τους εν Χριστώ αδελφούς του εις Κύπρον:

(Η ιστορία ενός πρώην μάγου)

Τελευταίως ήρθεν εδώ στο Άγιον Όρος ένα παιδάκι 16-17 ετών. Γεννήθηκε στην Αθήνα. Τριών χρόνων οί γονείς του το έδωσαν σε κάτι μάγους εις την Κίναν και το έβαλαν σε Κινέζικο μοναστήρι, οπού πιστεύουν εις τον Βούδα. Μέχρι 11 χρόνων το παιδί έγινε τέλειος μάγος. Διηγείται ό ίδιος διτι μπορούσε να καλέσει οποιόν δαίμονα ήθελε.

Έχει -λέγει- άλλον δαίμονα για την πορνείαν, άλλον του θυμού, της κατακρίσεως κ.λπ.

‘Ηξερε να τους φωνάζει και να του φανερώνονται και να τους προστάζει ότι ήθελε. Πολλές φορές περπατούσε στον αέρα όταν ήθελε και γενικά είχε τους δαίμονες εις την υπηρεσία του, πολλούς των οποίων γνωρίζει τα ονόματα, μεγαλύτερος των οποίων είναι ό Εωσφόρος και ακολουθούν άλλοι οχτώ αρχηγοί.

Εις το μοναστήρι ησκήθη επίσης εις την πάλην και έχει τόση τέχνη να χτυπήσει πέτραν να την σπάσει με το χέρι του, πράγμα πού είδαμε να πράττει και εδώ. Γνωρίζει σε τέλειον βαθμόν την πάλην καράτε και φοράει ζώνη μαύρη (των τελείων παλαιστών).

Εις ηλικία 11 ετών έγινε τέλειος μάγος, εννοώ μάγος οπού δεν υπάρχει όμοιος του εις την Ευρώπην. Χαρακτηριστικόν και θλιβερόν είναι και το εξής περιστατικόν:

Επισκέφθη το Θιβέτ κάποιος Καρδινάλιος, εις δε το πρόγραμμα υποδοχής ό Δαλαΐ-Λάμα κάλεσε τους ηγουμένους των μοναστηριών μαζί με τους εκλεκτότερους μαθητάς, εις των οποίων ήτο και ό πιτσιρίκος Γιώργος (ηλικίας 8-9 ετών επελέγη μεταξύ των αρίστων μαθητών έκαστος ηγούμενος επέλεγε ένα ή δύο).

Εις την υποδοχήν εκάλεσεν ό Δαλαΐ-Λάμα τον Εωσφόρο όστις παρουσιάσθη σε μορφήν μαύρου γίγαντος. Εν πρώτοις έπεσαν όλοι και τον προσεκύνησαν. Ακολούθως προσεφώνησεν ό Εωσφόρος τον Καρδινάλιον στον οποίο υπέσχετο δόξας και τιμάς...

Ως τέλειος μάγος, έλαβε ό μικρός βαθμόν 11 1/2.

Ό 12ος βαθμός είναι ό μείζων πλην εστερείτο ηλικίας.

Εις ηλικία 20 ετών θα εσφραγίζετο ως ιερεύς 12ου βαθμού.

Αφού τελείωσε τάς σπουδάς του ό νέος, σκέφθηκε να μάθη και γράμματα και ξένες γλώσσες. Το δε θαυμαστόν, αφού γύρισε ανά την υφήλιο, εμάνθανεν εντός ολίγου την γλώσσαν εκάστης χώρας. Εις την Αμερική επεσκέφθη τους σατανιστάς και παρέστη εις ανθρωποθυσίαν. Όσα δε φρικτά επιτελούνται εκεί, αδύνατον να περιγράψουν.

Κάποτε ένας συνάδελφος του, του είπε: Συνάδελφε άστα. Είδα εγώ, μάγον πού ούτε νήπια δεν λογιζόμαστε κοντά τον... Πήγα στους χριστιανούς και είδα τον ιερέα να παίρνει βρέφος να το σφάζει, να το τρώει και να δίνη και στους άλλος. Πράγματι, οι δύο νέοι διεπίστωσαν ότι στους χριστιανούς υπάρχει ένα φοβερό μυστήριο•. (Είδαν Ιδίους όμμασιν την αναίμακτον θυσίαν τον Χριστού μας).

Περίεργον πώς ό εκ των γονέων εγκαταλειφθείς νεαρός ανακάλυψε τα ίχνη τους εις την Σουηδίαν ασχολούμενους με επιχειρήσεις.

Κατά θείαν οικονομία συναντά Ορθόδοξον ευλαβή ιερέα τον οποίον και επεσκέφθη και εις τον οποίον άρχισεν επίδειξιν μαγικής τέχνης: υψώθηκε στον αέρα, κάλεσε

το νερό να έλθει με το ποτήρι στα χείλη του μόνο του να πει, κουνούσε τραπεζάκια κ.λπ.

Ο ιερέυς έβλεπε με απάθεια.

Λέγει ό μικρός. Πώς εσύ δεν θαυμάζεις όπως και οι άλλοι; Η μήπως μπορείς να κάνεις τα όμοια: Λέγει ό ιερέυς: «εγώ δεν κάνω τέτοια, μπορώ όμως να σε κάνω να μην κάνης εσύ τέτοια» και του φοράει ένα ξύλινο σταυρό. «Ορίστε, ξαναπέταξε», του λέγει.

Δοκιμάζει μια, δυο, τίποτε. Καλεί τον Εωσφόρο εις βοήθειαν.

Ή απάντησης: «Δεν μπορώ αν δεν πετάξεις εκείνο το ξύλο».

Γέλασεν ό ιερέυς. Ό μικρός τα 'χασέ, συνάμα όμως σοφίστηκε και ρωτά τι είναι αυτό το ξύλο και τοιουτοτρόπως εκατάλαβεν ότι οί δαίμονες δεν είναι τίποτε μπροστά στον Χριστόν. Αφού κατηχήθη αρκετά περί της Ορθοδόξου πίστεως, ήκουσε μεταξύ των άλλων θαυμάσιων της πίστεως μας και περί του Άγιου Φωτός το οποίον αναβλύζει εκ του Τάφου του Κυρίου, διό και απεφάσισε το ερχόμενο Πάσχα να μεταβεί εις Ιεροσόλυμα.

Ήκουσεν εις Σουηδίαν περί ενός περίφημου φακίρη, ό οποίος μάζευε πλήθος κόσμου δια να τον θαυμάσουν. Μεταβαίνει ό μικρός (νεοφώτιστος ήδη) με ένα ξύλινον σταυρόν ως όπλον προς παρακολούθησιν δήθεν των θαυμάτων του φακίρη και, ώ των θαυμάσιων Σταυρέ πανάγιε! Πάσα τέχνη του μεγάλου τεχνίτου έμεινε ανενέργητος!

Ό ίδιος εξετέθη ενώπιον του ακροατηρίου, το οποίον διελύθη με διαμαρτυρίες κ.λπ.

Μόνος δε έμεινε ό μικρός Γιώργος τον οποίον υποπτεύθη ως υπαίτιο. Αυτός δε εξήγαγεν τον Τίμιον Σταυρόν και του απεκάλυψε ότι αυτό το μικρό ξύλο του χάλασε όλα τα σχέδια, πλην όμως, προσθέτει ό μικρός ως τεχνίτης, ό φακίρης ούτος νήπιον ελογίζετο κοντά του και λέει επί λέξει: «Έπεκαλείτο κάτι διαβολάκια τόσο δα μικρά (ίσα με το δάκτυλο) στα οποία εγώ ούτε να μιλήσω δεν καταδεχόμην, κι αν ποτέ τα καλούσα, τους απαγόρευα να εμφανιστούν».

Με τον ερχομό του Πάσχα έφθασεν ό Γιώργος εις τα Ιεροσόλυμα. Πράγματι, διεπίστωσεν το αληθές περί του Αγίου Φωτός, πλην όμως του μπήκεν ή υπόνοια μήπως υπογείως υπάρχουν μηχανήματα και ανάβουν το Φως.

Καλεί λοιπόν τον Εωσφόρο. Ο Εωσφόρος γεμάτος χαράν εμφανίζεται εμπρός εις την ανέλπιστο πρόσκλησιν και διατίθεται να εξυπρέτησιν τον φίλον του με προθυμίαν.

Του λέγει ο Γιώργος: «Δάνεισε μου την δύναμίν σου να κοιτάξω μέσα στον τάφον».

Αμέσως ανοίγει ο τόπος και βλέπει μέχρις ορισμένου σημείου εις απόστασιν αρκετήν πίσω από τον Τάφον. Από εκεί και πέρα σκότος.

Του ξαναλέγει: «Δεν βλέπω τον Τάφον, βοήθησέ με να δω».

Απάντησης: «Δέν μπορώ να πλησιάσω, καίγομαι».

Εν συνεχεία φωνάζει, δεύτερον δαιμόνιον. Απάντησης, ή αυτή.

Αυθόρμητα ο μικρός δόξασε τον Θεόν και έβαλε τον σταυρόν του, ο δε διάβολος του έδωσε μια δυνατή σπρωξιά και από τη δύναμη του σταυρού έφυγε με κραυγάς «καίγομαι, καίγομαι». Όταν ο αδελφός μας Γιώργος επέστρεψε εις την Σουηδίαν, λέγει εις τον ευεργέτη του ιερέα. «Τώρα βρίσε όσο θέλεις και τον Βούδαν και την θρησκείαν του. Σ' ευχαριστώ, διότι διεπίστωσα ότι ή θρησκεία της Ορθοδόξου Εκκλησίας είναι αληθής».

Ο διψασμένος νέος ακολούθως επισκέπτεται το Άγιον Όρος. Κατά θείαν οικονομίαν επέρασεν και από εδώ οπού και εξομολογήθηκε όλα όσα του συνέβησαν. Ο Γέροντας τον δίδαξε νοεράν προσευχήν (το Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με, τον αμαρτωλό), πλην όμως ο διάβολος είχε λυσσάξει: Δύο τρεις ευχές όταν έλεγε, ζαλιζότανε και σταματούσε.

Αφού όλοι τον βοήθησαν με τάς προσευχάς των, μπορούσε κοντά στον Γέροντα να προσευχηθή λίγο. Αλλά ο διάβολος, επειδή είχε εξουσία επάνω του, τον εβασάνιζεν σφόδρα. Συνέχεια εκινούνται τα χέρια του σπασμωδικά, έκαμνε μορφασμούς, κινήσεις κ.λπ. Στο δωμάτιο συνεχώς εμφανιζόταν και τον απειλούσε, αν δεν πετάξει τα κομποσχοίνια και σταματήσει την ευχή θα τον σπάσει στο ξύλο. Παρ' όλα αυτά ο μικρός νέος την ζώνην του καράτε την εφορούσε και έλεγε: «Αυτήν δεν την βγάζω έστω και αν μου κόψουν το κεφάλι».

Επίσης έσπαζε τούβλα, έκαμνε επιδείξεις δυνάμεως κ.λπ. Βλέπεις του είχε γίνει δευτέρα φύσις. Τελικά, ή πίεσης του εχθρού ήταν τόσο μεγάλη, ώστε αυτό επερίμενεν ο διάβολος: αφού τον βρήκε άοπλο, τον βάζει στον δρόμο κάτω και τον έσπασε στο ξύλο. Συνάμα δε τον καλούσε να πάει γρήγορα πίσω στην Νίμα.

Ο μικρός θυμήθηκε την τέχνη του καράτε να αμυνθεί, πλην ο διάβολος διαπερνούσε τα χέρια του και τον κτυπούσε μέχρι πού φώναξε «Χριστέ, βοήθα με».

Έρχεται τραυματισμένος πίσω και διηγείται το πάθημα, συνάμα δε με παρακλητικήν δέησιν ρωτά πώς θα γλιτώσει το ξύλο από τον διάβολον. Του λέγω εγώ «με το καράτε». Δεν κάνει -λέγει- τίποτε το καράτε. Τότε επείσθη εις την συμβουλήν του γέροντα και επέταξε την ζώνην.

Ο Γέροντας κατόπιν μελέτης απεφάσισε ότι εφ' όσον εξομολογήθη και κατ' άγνοια αλλαξοπίστησε, δεν εκωλύετο να κοινωνήσει, διότι έτσι μόνον θα έσπανε ή δύναμης του σατανά, πλην όμως επροβάλετο το ερώτημα: είναι βαπτισμένος ή όχι. Γράψαμε στην Αθήνα να μάθουμε.

Εν τω μεταξύ ό πόλεμος ήταν αφόρητος. Κατά τάς 24 ώρας του ημερονυκτίου δεν τον άφηνε ό διάβολος να κλείσει μάτι. Μόλις άρχιζεν ή θεία λειτουργία του έφερνε ένα φοβερό λήθαργον, εξαπλωνε και κοιμόταν. Τον ετραβούσαμε από τα πόδια να έλθει έστω και λίγην ώραν και μεθυσμένος του ύπνου απαντούσε «όχι». Τελικά ό διάβολος τον απειλούσε συνεχώς αν δεν αφήσει τα κομποσχοίνια και την ευχήν. Δεν άντεξε ό μικρός και τα πέταξε (τρία κομποσχοίνια: ένα στο λαιμό και τα δύο στα χέρια).

Του έκανε παρατήρηση ό Γέροντας, πλην όμως δεν άντεχε πλέον και έτσι πάλιν έφυγε. Συμβουλή όλων μας: «πρόσεχε, ποτέ στην Κίνα». Κατά θείαν οικονομίαν συνηντήθη με Σιμωνοπετρίτες μοναχούς. Τον έπεισαν και τους ακολούθησε. Κατά θείαν νεϋσιν, επειδή έχουν και τα μέσα, τηλεφωνούν αμέσως στην Αθήνα και μαθαίνουν ότι ό μικρός εβαπτίσθη το 61 ή 62 εις Αγίαν Τριάδαν Αμπελοκήπων.

Τότε αμέσως τον εκοινώνησαν και, ώ των θαυμάσιων σου Χριστέ, αμέσως έσकाσεν ό διάβολος, ειρήνευσεν ό αδελφός Γιώργος, αρκετά και συνάμα απεφάσισε να παραμείνη ως δόκιμος μοναχός. Επειδή όμως έχει μεγάλη εξουσία πάνω του ό εχθρός, χρειάζεται βοήθειαν και εξορκισμούς. Δι' αυτό και ό άγιος Καθηγούμενος όρισε ευλαβή ιερομόναχον να τον έχει υπό την στενή του επίβλεψιν.

Από βάθους καρδιάς ας ευχαριστήσωμεν τον Κύριον δια την ευσπλαχνία πού έδειξεν εις τον αδελφόν μας Γιώργον, οπού τον άρπαξε από τα δόντια του εχθρού και όλοι ας ευχόμεθα να καταπατήσει τελείως τον διάβολον και ελπίζουμεν ότι, όταν στερεωθή εις την αρετή, έχει να αποκαλύψει πράγματα ανήκουστα μέχρι σήμερα.

Γνωρίζει θρησκευιολογίαν όσον ουδείς και όχι εξωτερικώς, αλλά εσωτερικώς, βιωματικώς, τον βουδισμόν, Κομφουκιανισμόν, Ινδουϊσμόν, πνευματισμόν, μασωνισμόν, δαιμονολατρείαν κ.λπ. και συμπεραίνει ότι όλαι αύται αι θρησκείαι έχουν κοινήν σχέσιν.

Εμπράκτως απορρίπτει και πάσα χριστιανική αίρεσιν και πιστεύει εις μόνην την Ορθόδοξον Εκκλησίαν. Ομιλεί με τόσην σοβαρότητα, ώστε νομίζεις ότι

αντιμετωπίζεις άνδρα 40 ετών.

Έγραψα ολίγα από τα πολλά οπού είδα και ήκουσα, παρακινούμενος από αδελφική αγάπη, την οποίαν στέλλω ως δώρον εις τους γνησίους εν Κύπρω αδελφούς, οίτινες αγωνίζονται τον καλόν αγώνα και εξ' αιτίας των οποίων ίσως ακόμη ό Κύριος δεν εγκατέλειψε την αμαρτωλήν πατρίδαν μας.

Ό Γέροντας μας αποστέλλει εις όλους τας ευχάς του.

Ό Ιωαννίκιος, σας ασπάζεται όλους με αγάπη.

Όλη ή αδελφότης σας αγκαλιάζει με την αγάπη και ευχάς της.

Σάς ασπάζομαι όλους με αγάπη, ό αμαρτωλός και ελάχιστος αδελφός σας Ιωσήφ.

Πηγή: agioritikovima.gr